

Ένα σύνολο κτισμάτων που συνθέτουν μία διευρυμένη κατοικία, μέγιστου ύψους δύο ορόφων, πλαισιώνουν μια ευμεγέθη πισίνα, δημιουργώντας μια “αγκαλιά” που κλείνει με την πλούσια τροπική βλάστηση και καλεί σε υπαίθρια διαβίωση.

*του Στέφανου Βασδέκη,
αρχιτέκτονα μηχανικού*

Κατοικία στη Βάρκιζα

Ταυτότητα έργου
Αρχιτεκτονική μελέτη: ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΒΑΣΔΕΚΗΣ

Υπαίθρια διαβίωση με κέντρο την πισίνα

ΣΕ ΕΝΑ ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΧΕΤΙΚΑ οικόπεδο δύο περίπου στρεμμάτων, με μακρυνή θέα προς τη θάλασσα, οργανώθηκε μια διευρυμένη σε κάλυψη κατοικία, για μια τετραμελή οικογένεια, που σαν βασική προδιαγραφή είχε εξαρχής να ενθαρρύνει

την ζωή έξω, όταν οι καιρικές συνθήκες το επιτρέπουν. Έτσι κατασκευάστηκε συμπληρωματικά μια πισίνα σημαντικών διαστάσεων με ελεύθερο περίγραμμα, που αποτελεί τελικά το κέντρο της ζωής και βιώνεται όλο το χρόνο.

Η αγάπη των ιδιοκτητών στη φύση και η πρόθεσή τους να ζουν υπαίθρια, εκφράστηκε έμπρακτα με τη δημιουργία ενός κήπου - όαση, με μεγάλα δέντρα, περισσότερο τροπικής προέλευσης παρά Αττικού τοπίου, που οργανώνουν τον περιβάλλοντα

πισίνας και απομονώνουν ηχητικά και οπτικά τη ζωή της οικογένειας. Στο υπαίθριο αυτό "σενάριο" συμμετέχουν μια τετράγωνη σε κάτοψη τέντα, που στεγάζει το υπαίθριο καθιστικό και το pool house, τοποθετημένα συμμετρικά, με κέντρο την κατοικία.

Το pool house, φιλοξενεί γεύματα με φίλους και ένα μικρό παρασκευαστήριο, που λειτουργεί υποστηρικτικά. Σε ό,τι αφορά την κατοικία οργανώθηκε σε συνεργασία με τους ιδιοκτήτες ένα ενδιαφέρον (σε τομή) διάγραμμα λειτουργιών, σε επίπεδα που

υπερυψώνονται σταδιακά από το μηδενικό, (αυτό της πισίνας), για να καταλήξουν στο κορυφαίο του master bedroom. Έτσι έξι σκαλοπάτια ψηλότερα από την πισίνα, στο ισόγειο, έχουμε την υποδοχή με το wc ξένων, την κουζίνα, τη "χειμερινή" τραπεζαρία και το καθιστικό.

Οκτώ σκαλοπάτια ψηλότερα, στο πρώτο ημιεπίπεδο, βρίσκουμε την ενόπτη των παιδιών, με τρία υπνοδωμάτια, αναγνωστήριο - play room και κοινό μπάνιο. Στο κορυφαίο επίπεδο, οκτώ σκαλοπάτια πιο πάνω, στεγάζεται το master bedroom, μια ενόπτη με δικό της καθιστικό, λουτρό, γκαρνταρόμπα, με την πιο προνομαχική θέα από ψηλά προς την πισίνα.

Η κατοικία προσανατολίστηκε στο νότο και όλοι οι χώροι κύριας χρήσης, ανοίγονται με γενναιότητα,

Την εσωτερική διακόσμηση, ανέλαβαν οι ιδιοκτήτες, με την προσωπική σφραγίδα της οικοδέσποινας, που επιμελήθηκε την επίπλωση με κλασικά κυρίως κομμάτια και αντίκες, ενώ πολλά διακοσμητικά λειτουργούν σαν ενθύμια από ταξίδια στο εξωτερικό.

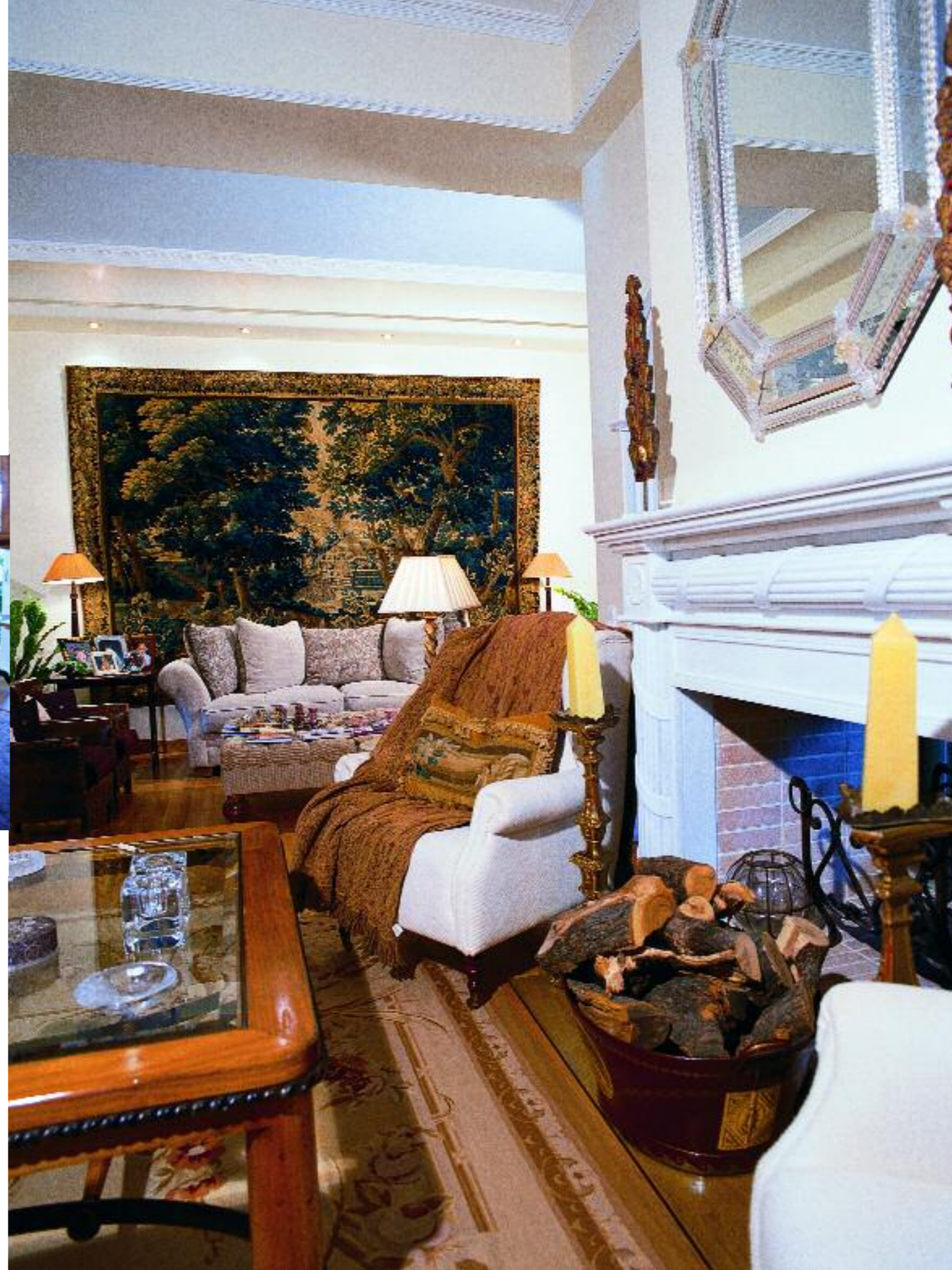
Το κέλυφος εσωτερικά διατηρεί μια απλότητα, με ουδέτερα λευκά μάρμαρα, μπεζ τοίχους και ταβάνια, που υποδέχεται τη "βαριά" αισθητικά επίπλωση.

Τους προσωπικούς χώρους ζεσταίνουν τα ξύλινα δάπεδα,

σε συνδυασμό με το τετράμετρο εσωτερικό ύψος του καθιστικού, καθώς και η χρήση των στεγών, συνθέτουν ένα ανήσυχο ογκοπλαστικό αποτέλεσμα, που με τα μεγάλα εξωτερικά ανοίγματα - ειδικά κατά τις βραδυνές ώρες που διαχέεται έξω το τεχνητό φως - λειτουργεί σαν σκηνικό.

Ένα σκηνικό που εκθέτει την εσωτερική ζωή του σπιτιού στη ζωή της πισίνας και αντίστροφα, και συνθέτει τελικά ένα κτίριο - οργανισμό.

Το σκηνικό συμπληρώνεται από την πλούσια βλάστηση, που σκιάζει

απολαμβάνοντας - από το δικό του υψόμετρο ο καθένας - τον κήπο και τη μακρινή θέα στην θάλασσα.

Η όψη στο δρόμο εισόδου στο βορρά, οργανώθηκε με μικρά ανοίγματα, εντείνοντας την εσωστρέφεια που από την αρχή ταν το ζητούμενο.

Ένας μικρόκοσμος λοιπόν, με δικό του φυσικό περιβάλλον και οικεία κλίμακα, απομονωμένος από το θόρυβο της πόλης, που προσφέρει μοναδικές συνθήκες ζωής στους χρήστες του και τους επισκέπτες τους.

ενώ στο σύνολο των χώρων "πλούσιες" κουρτίνες καλύπτουν τα ανοίγματα, σκιάζοντάς τα από το νότιο φως.

Περιμετρικά στην πισίνα διαμορφώθηκε ξύλινο κατάστρωμα, φιλικό στο περπάτημα χωρίς παπούτσια, ενώ η ζώνη που είναι σε συνεχή επαφή με το νερό, (στην υπερχύλιση), διαστρώθηκε με λευκό μάρμαρο, που έχει μικρότερη ανάγκη συντήρησης.

Η διαχείριση των επιπέδων, με τη σταδιακή απομάκρυνσή τους καθ' ύψος από το φυσικό έδαφος,

μικρές, διάσπαρτες λειτουργικές "γωνιές", που επιτρέπουν την απομόνωση, ακόμα και από την οικογενειακή ζωή.

Καθώς έρχεται το σούρουπο, με τον φωτισμό της πισίνας η παρουσία του νερού αρχίζει να κυριαρχεί. Μια σκέψη περνάει από το μυαλό μας: τελικά, μια κατοικία δεν είναι απλά ένα κέλυφος που μας προστατεύει. Συμμετέχει ισότιμα και επηρεάζει θετικά ή αρνητικά την καθημερινότητά μας και εκεί ίσως πρέπει να αναζητήσουμε τμήμα της ευτυχίας, που μας στερούν οι απρόσωπες μεγαλοουπλίες.